

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2008r.,

skargi M. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 stycznia 2006r., sygn. akt I C 595/04 wydanego w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń (...) Spółce Akcyjnej w W. i S. B.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2006 r. r. Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powód zarzucił naruszenia art. 6, 13 i 17 Konwencji o ochronie praw człowieka i wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wyjątek od wskazanej zasady przewidziano w art. 424¹ § 2 k.p.c. W sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi uzależniona jest od

kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W przedmiotowej sprawie skarżący, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego apelacją, która została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 maja 2006 r. Strona skorzystała zatem z przysługujących jej środków prawnych, co wyłącza możliwość zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2007 r., II CNP 205/07, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).